

Rozporządzenie (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1931/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach państw członkowskich i zmieniające postanowienia Konwencji z Schengen

1)

z dnia 20 grudnia 2006 r. (Dz.Urz.UE.L Nr 405, str. 1)

(zm. Dz.Urz.UE.L 2011 Nr 347, poz. 41, Dz.Urz.UE.L 2007 Nr 29, poz. 3)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wnioski Komisji,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Potrzeba ustanowienia przepisów dotyczących małego ruchu granicznego w celu skonsolidowania ram prawnych Wspólnoty w zakresie granic zewnętrznych została podkreślona w komunikacie Komisji zatytułowanym „W kierunku zintegrowanego zarządzania zewnętrznymi granicami państw członkowskich Unii Europejskiej”. Potrzeba ta została następnie potwierdzona przez Radę w dniu 13 czerwca 2002 r. wraz z przyjęciem „Planu zarządzania zewnętrznymi granicami państw członkowskich Unii Europejskiej”, który został z kolei zatwierdzony przez Radę Europejską w Sewilli w dniach 21 i 22 czerwca 2002 r.

(2) W interesie rozszerzonej Wspólnoty należy zapewnić, aby granice z państwami sąsiadującymi nie stanowiły barier dla handlu, wymiany społecznej i kulturalnej czy współpracy regionalnej. W tym celu powinien zostać opracowany skuteczny system dla potrzeb małego ruchu granicznego.

(3) Zasady małego ruchu granicznego stanowią odstępstwo od ogólnych przepisów regulujących kontrolę graniczną osób przekraczających zewnętrzne granice państw członkowskich Unii Europejskiej, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającym wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)³⁾.

(4) Wspólnota powinna ustanowić kryteria i warunki, które mają zostać spełnione przy wprowadzaniu ułatwień dla mieszkańców strefy przygranicznej przy przekraczaniu zewnętrznej granicy państwa w ramach zasad małego ruchu granicznego. Takie kryteria i warunki powinny zapewnić równowagę pomiędzy ułatwianiem przekraczania granicy przez mieszkańców strefy przygranicznej działającym w dobrej wierze, mającym uzasadnione powody do czystego przekroczenia zewnętrznej granicy państwa, z jednej strony, a potrzeb zapobiegania nielegalnej imigracji oraz potencjalnym zagrożeniom dla bezpieczeństwa, jakie stanowi działalność przestępcza, z drugiej strony.

(5) W celu uniknięcia nadużyć ogólnych zasad powinno być wydawanie zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego wyłącznie osobom legalnie zamieszkującym strefę przygraniczną przez co najmniej rok. Umowy dwustronne zawierane między państwami członkowskimi a sąsiadującymi państwami trzecimi mogą przewidywać dłuższy okres zamieszkania. W wyjątkowych i odpowiednio uzasadnionych przypadkach, dotyczących na przykład małoletnich, zmiany stanu cywilnego lub odziedziczenia gruntu, te umowy dwustronne mogą także przewidywać krótszy okres zamieszkania.

(6) Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego powinno być wydawane mieszkańcom strefy przygranicznej niezależnie od tego, czy podlegają oni obowiązkowi wizowemu zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu⁴⁾. W rezultacie niniejsze rozporządzenie powinno być interpretowane w związku z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1932/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 539/2001⁵⁾ mającym na celu zwolnienie z obowiązku wizowego mieszkańców strefy przygranicznej,

korzystających z zasad małego ruchu granicznego ustanowionych niniejszym rozporządzeniem. Z tego względu niniejsze rozporządzenie może wejść w życie tylko łącznie z tym rozporządzeniem zmieniającym.

(7) Wspólnota powinna ustanowić szczególne kryteria i warunki wydawania zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego przez mieszkańców strefy przygranicznej. Te kryteria i warunki powinny być zgodne z warunkami wjazdu obywateli państw trzecich do strefy przygranicznej przekraczających zewnętrzne granice państwa w ramach zasad małego ruchu granicznego.

(8) Ustanowienie przepisów dotyczących małego ruchu granicznego na poziomie Wspólnoty nie powinno wpływać na prawo do swobodnego przemieszczania się, z którego korzystają obywatele Unii oraz członkowie ich rodzin, ani też na odpowiadające mu prawo, z którego korzystają obywatele państw trzecich i członkowie ich rodzin na mocy umów między Wspólnotą a jej państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz danymi państwami trzecimi, z drugiej strony. Jednakże w przypadku gdy przekraczanie granicy jest ułatwione w ramach zasad małego ruchu granicznego dla mieszkańców strefy przygranicznej i obejmuje mniej systematyczny kontrol, przekraczanie granicy powinno, w naturalny sposób, być ułatwione dla każdej osoby korzystającej ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się, zamieszkującej w strefie przygranicznej.

(9) W celu wdrożenia zasad małego ruchu granicznego, państwa członkowskie powinny mieć możliwość utrzymywania lub zawierania, w razie potrzeby, umów dwustronnych z sąsiadującymi państwami trzecimi, pod warunkiem, że takie umowy są zgodne z przepisami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

(10) Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na ustalenia szczególne stosowane w odniesieniu do Ceuty i Melilli, o których mowa w Deklaracji Królestwa Hiszpanii w sprawie miast Ceuta i Melilla w Akcie końcowym do Umowy w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach podpisanej w Schengen w dniu 19 czerwca 1990 r.⁶⁾.

(11) Państwa członkowskie powinny nakładać sankcje przewidziane prawem krajowym na mieszkańców strefy przygranicznej, którzy nadużywają zasad małego ruchu granicznego ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.

(12) Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia. Do sprawozdania powinny być dołączone, w razie potrzeby, wnioski legislacyjne.

(13) Niniejsze rozporządzenie nie narusza podstawowych praw i wolności oraz przestrzega zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

(14) W związku z tym, że celem niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie kryteriów i warunków dla ustanowienia zasad małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach państw członkowskich, ma bezpośredni wpływ na dobro wspólnoty w zakresie granic zewnętrznych i dlatego te nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, a z uwagi na skalę i skutki niniejszego rozporządzenia, może zostać osiągnięte w lepszy sposób na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości określonej w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określonej w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia tego celu.

(15) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu niniejszego rozporządzenia, nie jest ono dla niej wiążące i nie jest zobowiązana do jego stosowania. W związku z tym, że na mocy postanowień tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską niniejsze rozporządzenie oparte jest na dorobku Schengen, Dania podejmuje, zgodnie z art. 5 tego protokołu, w terminie sześciu miesięcy od daty przyjęcia niniejszego rozporządzenia, decyzję o ewentualnym wdrożeniu niniejszego rozporządzenia do swojego prawa krajowego.

(16) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republiki Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁷⁾, objętych obszarem, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r.⁸⁾ w sprawie niektórych warunków stosowania tej Umowy.

(17) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁹⁾. W związku z tym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w jego przyjmowaniu, nie jest ono dla niego wiążące i nie jest zobowiązane do jego stosowania.

(18) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia nie uczestniczy, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen¹⁰⁾. W związku z tym Irlandia nie uczestniczy w jego przyjmowaniu, nie jest ono dla niej wiążące i nie jest zobowiązane do jego stosowania.

(19) W odniesieniu do Szwajcarii, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy podpisanej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską oraz Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, objętych obszarem, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/849/WE¹¹⁾ oraz art. 4 ust. 1 decyzji 2004/860/WE¹²⁾.

(20) Artykuł 4 lit. b) i art. 9 lit. c) niniejszego rozporządzenia stanowi przepisy oparte na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związane w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I. Przepisy ogólne.

Art. 1. Przedmiot.

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach państw członkowskich oraz wprowadza w tym celu zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

2. Niniejsze rozporządzenie upoważnia państwa członkowskie do zawierania lub utrzymywania w mocy umów dwustronnych z sąsiadującymi państwami trzecimi w celu wdrożenia zasad małego ruchu granicznego ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.

Art. 2. Zakres. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na przepisy prawa wspólnotowego i krajowego, mające zastosowanie do obywateli państw trzecich, odnoszące się do:

- a) pobytów długoterminowych;
- b) dostępu do działalności gospodarczej i jej prowadzenia;
- c) spraw celnych i podatkowych.

Art. 3. Definicje. ¹³⁾ Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) "zewnętrzna granica państwa" oznacza wspólną granicę państwa członkowskiego z sąsiadującym państwem trzecim;
- 2) "strefa przygraniczna" oznacza strefę, która nie sięga dalej niż 30 kilometrów od granicy. Jednostki podziału administracyjnego, które mają być uznane za strefy przygraniczne, są określone przez zainteresowane państwa w umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13. Jeżeli którakolwiek takiej jednostki jest położona między 30 a 50 kilometrem od linii granicy, uznaje się ją mimo to za część strefy przygranicznej. Obszary wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia uznawane są za część strefy przygranicznej;
- 3) "mały ruch graniczny" oznacza regularne przekraczanie zewnętrznej granicy państwa przez osoby zamieszkujące strefę przygraniczną w celu pobytu w strefie przygranicznej, na przykład ze względów społecznych, kulturalnych lub uzasadnionych powodów ekonomicznych lub ze względów rodzinnych, przez okres nieprzekraczający limitów czasu ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu;
- 4) "osoby korzystające ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się" oznaczają:
 - i) obywateli Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywatela Unii korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się, w stosunku do których stosuje się dyrektywę 2004/38/WE¹⁴⁾;

(ii) obywateli państw trzecich oraz członków ich rodzin, niezależnie od ich obywatelstwa, którzy na mocy umów zawartych między Wspólnotą i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a tymi państwami trzecimi, z drugiej strony, korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego z prawem, z którego korzystają obywatele Unii;

5) "obywatel państwa trzeciego" oznacza każdą osobę, która nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i która nie jest objęta pkt 4;

6) "mieszkańcy strefy przygranicznej" oznaczają obywateli państwa trzeciego legalnie mieszkających w strefie przygranicznej państwa siedzibą tego państwa członkowskim przez okres ustalony w umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13, nie krótszy niż rok. W wyjątkowych i odpowiednio uzasadnionych przypadkach, określonych w tych umowach dwustronnych, za wystarczający może zostać także uznany okres zamieszkania krótszy niż rok;

7) "zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego" oznacza specjalny dokument wprowadzony na mocy rozdziału III, który uprawnia mieszkańców strefy przygranicznej do przekraczania zewnętrznej granicy I dobowej w ramach zasad małego ruchu granicznego;

8) "Konwencja z Schengen" oznacza Konwencję wykonawczą do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach¹⁵⁾.

Rozdział II. Zasady małego ruchu granicznego.

Art. 4. Warunki wjazdu. Mieszkańcy strefy przygranicznej mogą przekraczać zewnętrzną granicę I dobową siedziby państwa członkowskiego w ramach zasad małego ruchu granicznego, pod warunkiem że:

a) posiadają zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz, jeżeli jest to wymagane na podstawie właściwej umowy dwustronnej, o której mowa w art. 13, ważny dokument lub dokumenty podróży;

b) nie są osobami, wobec których dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS);

c) nie są uważani za stanowiących zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowego z państwami członkowskimi, a w szczególności ci, wobec których nie dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu w krajowych bazach danych państw członkowskich.

Art. 5. Długość pobytu w strefie przygranicznej. Umowy dwustronne, o których mowa w art. 13, określają maksymalny dozwolony czas trwania każdego nieprzerwanego pobytu w ramach zasad małego ruchu granicznego, który nie może przekraczać trzech miesięcy.

Art. 6. Kontrola wjazdowa i wyjazdowa.

1. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole wjazdów i wyjazdów mieszkańców strefy przygranicznej, w celu zapewnienia przestrzegania przez nich warunków określonych w art. 4.

2. W zezwoleniu na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego wydanym w ramach zasad małego ruchu granicznego nie zamieszcza się żadnych stempli wjazdu i wyjazdu.

3. Ustąpienie pozostaje bez uszczerbku dla art. 15.

Rozdział III. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

Art. 7. Wprowadzenie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

1. Niniejszym wprowadza się zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

2. Ważność terytorialna zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego jest ograniczona do strefy przygranicznej państwa członkowskiego wydającego zezwolenie.

3. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego zawiera fotografię posiadacza zezwolenia oraz co najmniej następujące informacje:

a) imię /imiona, nazwisko/nazwiska, datę urodzenia, obywatelstwo i miejsce zamieszkania posiadacza zezwolenia;

b) organ wydający zezwolenie, datę wydania i okres ważności;

c) strefę przygraniczną, w ramach której posiadacz zezwolenia jest uprawniony do przemieszczania się;

d) numer lub numery ważnego dokumentu lub dokumentów podróży, o których mowa w art. 9 lit. a), uprawniających ich posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych. Zezwolenie stwierdza w wyraźny sposób, że jego posiadacz nie jest uprawniony do opuszczania strefy przygranicznej oraz że kaźde nadużycie podlega sankcjom, o których mowa w art. 17.

Art. 8. Zabezpieczenia i specyfikacje techniczne zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

1. Zabezpieczenia i specyfikacje techniczne zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego muszą być zgodne z odpowiednimi przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich¹⁶⁾.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim wzór zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego sporządzony zgodnie z ust. 1.

Art. 9. Warunki wydawania. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego może być wydane mieszkańcom strefy przygranicznej, którzy:

a) posiadają ważny dokument lub dokumenty podróży, o których mowa w art. 17 ust. 3 lit. a) Konwencji z Schengen, uprawniające ich do przekraczania granic zewnętrznych;

b) okazać dokumenty potwierdzające ich status mieszkańców strefy przygranicznej oraz istnienie uzasadnionych powodów dla częstego przekraczania zewnętrznej granicy I dobowej w ramach zasad małego ruchu granicznego;

c) nie są osobami, wobec których dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu w SIS;

d) nie s uwa ani za stanowi cych zagro enie dla porz dku publicznego, bezpiecze stwa wewn trznego, zdrowia publicznego lub stosunków mi dzynarodowych adnego z pa stw członkowskich, a w szczególno ci nie dokonano wobec nich, na tej samej podstawie, wpisu do celów odmowy wjazdu w krajowych bazach danych pa stw członkowskich.

Art. 10. Wa no . Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego jest wa ne nie krócej ni jeden rok i nie dłu ej ni pi lat.

Art. 11. Opłaty za wydanie zezwolenia. Opłaty odpowiadaj ce kosztom administracyjnym rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego nie mog by wy sze ni opłaty pobierane za rozpatrywanie wniosków o wydanie krótkoterminowej wizej wielokrotnego wjazdu. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego mo e by wydawane nieodpłatnie.

Art. 12. Ustalenia dotycz ce wydawania zezwole .

1. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego mo e by wydawane przez placówek konsularn albo przez jakikolwiek organ administracyjny pa stwa członkowskiego wyznaczony w umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13.

2. Pa stwa członkowskie prowadz centralny rejestr wniosków o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, wydanych, przedłu onych oraz uniewa nionych lub cofni tych zezwole , a tak e wyznaczaj krajowy punkt kontaktowy odpowiedzialny za niezwłoczne udzielanie informacji, na danie innych pa stw członkowskich, dotycz cych zezwole wprowadzonych do tego rejestru.

Rozdział IV. Wdro enie zasad małego ruchu granicznego.

Art. 13. Umowy dwustronne mi dzy pa stwami członkowskimi a s siaduj cymi pa stwami trzecimi.

1. W celu wdro enia zasad małego ruchu granicznego upowa nia si pa stwa członkowskie do zawierania umów dwustronnych z s siaduj cymi pa stwami trzecimi zgodnie z zasadami okre lonymi w niniejszym rozporz dzeniu.

Pa stwa członkowskie mog równie utrzyma w mocy obowi zuj ce umowy dwustronne z s siaduj cymi pa stwami trzecimi dotycz ce małego ruchu granicznego. W zakresie, w jakim umowy takie s niezgodne z niniejszym rozporz dzeniem, zainteresowane pa stwa członkowskie dokonuj zmiany tych umów w sposób pozwalaj cy na wyeliminowanie ujawnionych niezgodno ci.

2. Przed zawarciem lub zmian jakiegokolwiek umowy dwustronnej dotycz cej małego ruchu granicznego z s siaduj cym pa stwem trzecim, zainteresowane pa stwa członkowskie konsultuj si z Komisj w zakresie zgodno ci umowy z niniejszym rozporz dzeniem.

Je eli Komisja uzna umow za niezgodn z niniejszym rozporz dzeniem, powiadamia o tym zainteresowane pa stwo członkowskie. Pa stwo członkowskie podejmuje wszelkie odpowiednie kroki w celu zmiany umowy w rozs dnym terminie w sposób pozwalaj cy na wyeliminowanie ujawnionych niezgodno ci.

3. W przypadku gdy Wspólnota lub zainteresowane pa stwo członkowskie nie zawarły z pa stwem trzecim ogólnej umowy o readmisji, umowy dwustronne dotycz ce małego ruchu granicznego z tym pa stwem trzecim zawieraj postanowienia ułatwiaj ce readmisj osób dopuszczaj cych si nadu y zasad małego ruchu granicznego ustanowionych niniejszym rozporz dzeniem.

Art. 14. Porównywalno traktowania. Pa stwa członkowskie zapewniaj w umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13, aby pa stwo trzecie przyznało osobom korzystaj cym ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania si oraz obywatelom pa stwa trzeciego legalnie zamieszkuj cym stref przygraniczn danego pa stwa członkowskiego traktowanie co najmniej porównywalne z tym, które zostało przyznane mieszka com strefy przygranicznej danego pa stwa trzeciego.

Art. 15. Ułatwienia przy przekraczaniu granicy.

1. Umowy dwustronne, o których mowa w art. 13, mog zawiera postanowienia dotycz ce ułatwie przy przekraczaniu granicy, zgodnie z którymi pa stwa członkowskie:

a) tworz specjalne przej cia graniczne otwarte tylko dla mieszka ców strefy przygranicznej;

b) wydzielaj specjalne pasy ruchu dla mieszka ców strefy przygranicznej na zwykłych przej ciach granicznych; lub

c) bior c pod uwag warunki lokalne oraz tam, gdzie wyj tkowo istnieje wymóg o szczególnym charakterze, zezwalaj mieszka com strefy przygranicznej na przekraczanie ich zewn trznej granicy l dowej w okre lonych miejscach, innych ni wyznaczone przez cia graniczne oraz poza ustalonymi godzinami.

2. W przypadku gdy pa stwo członkowskie podejmuje decyzj o ułatwieniu mieszka com strefy przygranicznej przekraczania granicy, zgodnie z ust. 1, ułatwia ono, w naturalny sposób, przekraczanie granicy ka dej osobie zamieszkuj cej w danej strefie przygranicznej, korzystaj cej ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania si .

3. W przej ciach granicznych, o których mowa w ust. 1 lit. a) oraz na pasach ruchu, o których mowa w ust. 1 lit.

b), osoby regularnie przekraczaj ce zewn trzn granic l dow i dobrze znane funkcjonariuszom stra y granicznej z uwagi na fakt cz stego przekraczania granicy podlegaj zazwyczaj jedynie wrywkowej kontroli.

Takie osoby podlegaj od czasu do czasu szczegółowej kontroli, przeprowadzanej bez ostrze enia i w nieregularnych odst pach czasu.

4. W przypadku gdy pa stwo członkowskie podejmuje decyzj o ułatwieniu przekraczania granicy mieszka com strefy przygranicznej zgodnie z ust. 1 lit. c):

a) zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oprócz informacji, o których mowa w art. 7 ust. 3, zawiera szczegółowe informacje dotycz ce miejsca i okoliczno ci, w jakich zewn trzna granica l dowa mo e by przekraczana;

b) dane pa stwo członkowskie przeprowadza wrywkow kontrol i prowadzi stał ochron w celu zapobiegania nieuprawnionemu przekraczaniu granicy.

Rozdział V. Przepisy końcowe.

Art. 16. Ceuta i Melilla. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie wpływają na szczególne ustalenia mające zastosowanie do miast Ceuta i Melilla, o których mowa w Deklaracji Królestwa Hiszpanii w sprawie miast Ceuta i Melilla zawartej w Akcie końcowym do Umowy w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen.

Art. 17. Sankcje.

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie przypadki nadużycia zasad małego ruchu granicznego ustanowionych niniejszym rozporządzeniem oraz wdrożonych na podstawie umów dwustronnych, o których mowa w art. 13, podlegały sankcjom przewidzianym w prawie krajowym.

2. Sankcje te są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające oraz uwzględniają możliwość unieważnienia i cofnięcia zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

3. Państwa członkowskie prowadzą rejestr wszystkich przypadków nadużycia zasad małego ruchu granicznego oraz sankcji nałożonych zgodnie z ust. 1. Informacje te są przekazywane co sześć miesięcy pozostałym państwom członkowskim oraz Komisji.

Art. 18. Sprawozdanie w sprawie zasad małego ruchu granicznego. Do dnia 19 stycznia 2009 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie wdrożenia i funkcjonowania zasad małego ruchu granicznego ustanowionych niniejszym rozporządzeniem oraz wdrożonych na podstawie umów dwustronnych zawartych lub utrzymanych w mocy zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Do sprawozdania tego załączają się, w razie potrzeby, odpowiednie wnioski legislacyjne.

Art. 19. Notyfikacja umów dwustronnych.

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszystkich umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13, a także o każdym ich wypowiedzeniu lub zmianie.

2. Komisja udostępnia informacje przekazane zgodnie z ust. 1 państwom członkowskim oraz obywatelom w drodze ich publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub za pomocą innych stosownych środków.

Art. 20. Zmiana postanowień Konwencji z Schengen. Postanowienia art. 136 ust. 3 Konwencji z Schengen otrzymują brzmienie:

„ 3. Ustępu 2 nie stosuje się do umów dwustronnych dotyczących małego ruchu granicznego, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającego przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach i wewnątrz państw członkowskich¹⁷⁾”.

Art. 21. Wejście w życie. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiążące w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego: J. BORRELL FONTELLES Przewodniczący

W imieniu Rady: J. KORKEAOJA Przewodniczący

Załącznik

18)

1. Obwód kaliningradzki

2. Powiaty województwa pomorskiego w Polsce: pucki, miasto Gdynia, miasto Sopot, miasto Gdańsk, gdańskie, nowodworski, malborski

3. Powiaty województwa warmińsko-mazurskiego w Polsce: miasto Elbląg, elbląskie, braniewski, lidzbarski, bartoszycki, miasto Olsztyn, olsztyńskie, ketrzyński, mrągowski, wągorzewski, giżycki, gołdapski, olecki.

1) Tekst niniejszego rozporządzenia został zastąpiony przez treść zawartą w sprostowaniu z dnia 3 lutego 2007 r. (Dz.U.UE.L.2007 Nr 29 s.3).

2) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w *Dzienniku Urzędowym*) oraz decyzja Rady z dnia 5 października 2006 r.

3) Dz.U. L 105 z 13.4.2006, str. 1.

4) Dz.U. L 81 z 21.3.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 851/2005 (Dz. U. L 141 z 4.6.2005, str. 3).

5) Patrz: str. ... niniejszego Dziennika Urzędowego.

6) Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 69.

7) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

8) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

9) Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43.

- 10) Dz.U. L 64 z 7.3.2004, str. 20.
- 11) Decyzja Rady 2004/849/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych przepisów Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej wstąpienia tego państwa do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen (Dz. U. L 368 z 15.12.2004, str. 26).
- 12) Decyzja Rady 2004/860/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowień Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej wstąpienia Konfederacji Szwajcarskiej do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen (Dz. U. L 370 z 17.12.2004, str. 78).
- 13) Art. 3 pkt 2) zmieniony rozporządzeniem z dnia 13.12.2011 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 347, poz. 41), które wchodzi w życie 19.01.2012 r.
- 14) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (Dz. U. L 158 z 30.4.2004, str. 77). Wersja sprostowana opublikowana w Dz.U. L 229 z 29.6.2004, str. 35.
- 15) Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 19. Konwencja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1160/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. U. L 191 z 22.7.2005, str. 18).
- 16) Dz.U. L 157 z 15.6.2002, str. 1.
- 17) Dz.U. L 405 z 30.12.2006.
- 18) Załącznik dodany rozporządzeniem z dnia 13.12.2011 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 347, poz. 41), które wchodzi w życie 19.01.2012 r.